ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΙ[1]

Οἱ κάτοικοι τῆς Μηδείας, παραλίου κώμης τῆς Θρᾴκης ἐν Μαύρῃ θαλάσσῃ ἐξῆλθον μετ' ἐξαπτερύγων καὶ ψαλμῳδιῶν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Ῥώσων, τὸν Μάρτιον τοῦ 1878. Μετὰ τὸν τρόμον ὅστις, κατέλαβεν αὐτοὺς ἐκ τῆς αἰφνιδίας μεσονυκτίου δραπετεύσεως τοῦ φρουροῦντος τουρκικοῦ λόχου καὶ τῶν Τούρκων κατοίκων ἐγκαταλιπόντων αὐτοὺς ἕρμαιον τῆς φανατικῆς λύσσης τῶν μπασιμποζούκων, μετὰ τὰς φρικώδεις ἐκείνας ἡμέρας καθ' ἃς ἀπὸ τοῦ πεπαλαιωμένου τείχους τοῦ περιβάλλοντος τὴν Μήδειαν ἐθεῶντο ἀγωνιωδῶς τὸν καπνὸν τῆς πυρπολουμένης Βιζύης καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ ὑπὸ οἰκτροῦ καὶ ῥακενδύτου περισωθέντος ἐκεῖ θύματος ἐμάνθανον τοὺς αἱματηροὺς τῶν Κιρκασίων ἄθλους, τὰς σφαγὰς καὶ τὰς δῃώσεις, τοὺς ἐνώπιον τῶν τέκνων ἀκρωτηριασμοὺς τῶν πατέρων καὶ τὰς ἐνώπιον τῶν μητέρων ἀτιμώσεις τῶν θυγατέρων, οἱ κάτοικοι τῆς Μηδείας ἐχαιρέτησαν ὡς σωτῆρας, ὡς ἐλευθερωτὰς τοὺς Ῥώσους· ὅτε δὲ εἶδον αὐτοὺς πλησιάζοντας, πάντες, μικροὶ μεγάλοι ὑπὸ νευρικοῦ γέλωτος εἶχον καταληφθῆ· ἠσπάζοντο ἀλλήλους, ἔκαμνον τὸν σταυρόν των, ἐψιθύριζον «Δόξα σοι ὁ Θεός!» Τινὲς μέχρις Ὀδησσοῦ ταξειδεύσαντες μὲ τὰ πλοιάριά των ἐξέσκαπτον ῥωσσικήν τινα λέξιν ἐκ τῆς μνήμης των καὶ ἐφώναζον.

— Γκοσποδίν, γκοσποδίν. (Κύριε, κύριε).

— Χαρός, Μήδεια, χαρός. (Καλὴ ἡ Μήδεια, καλή).

Καὶ ὅτε ἐπὶ δίσκου ὁ ἱερεὺς ἐν στολῇ προσήνεγκεν ἄρτον καὶ ἅλας καὶ ἐγεύθη ἀμφοτέρων ὁ διοικῶν ἀξιωματικός, ἀπερίγραπτος συγκίνησις κατέλαβε τοὺς δυστυχεῖς δούλους.

[1] Ἀρ. Π. Κουρτίδου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

[illegible] τῆς [illegible] καὶ τοῦ Γκιοκ-τεπὲ εἶχον καὶ [illegible] τινάς, ἀναρμόστους εἰς νικητάς· οἱ ἥρωες ἔκλεπτον, ἔκλεπτον αἰσχρῶς, ὅ,τι ὑπέπιπτεν εἰς τοὺς ἁρπακτικοὺς δακτύλους των: ἀδάμαντας ἢ λάχανα ἐν ἅλμῃ, μεταξωτὰ ἢ τηγάνια· οἱ δὲ Μηδειᾶται, ὡς πάντες οἱ χωρικοί, οἱ θεωροῦντες τὰ πράγματά των ἀναπόσπαστον μέρος ἑαυτῶν, οἱ κλαίοντες τὴν ἀγελάδα των πλειότερον τοῦ τέκνου των καὶ νομίζοντες ἐκρίζωσιν ὀδόντος των τὴν ἐξαγωγὴν ἥλου ἐκ τῆς οἰκίας των, περιεσύναξαν ὅσα ἠδυνήθησαν ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐκείνου, κιβώτια τῆς προικὸς τῶν θυγατέρων των, στρώματα, ἐφαπλώματα, χαλκᾶ σκεύη, σκάφας τῆς πλύσεως καὶ τὰ συνεπεσώρευσαν, καὶ ἐκάθηντο ἐπ' αὐτῶν στερούμενοι χώρου νὰ τανυσθῶσιν.

Ὑπεράνω δὲ τῶν κεφαλῶν των ἤκουον τρίζοντα τὰ ὑποδήματα τῶν ἀξιωματικῶν· καὶ ὅτε λαθραίως ἀνήρχοντο ἀπόντων αὐτῶν, καὶ ἔβλεπον κατερρυπωμένους ὑπὸ πηλοῦ καὶ τεΐου καὶ οἴνων τοὺς ὡραίους τάπητας, καὶ τὰ δαμασκηνουργῆ ἀνάκλιντρα τῆς αἰθούσης των κατελαμβάνοντο ὑπὸ ἀπελπισίας, αἱ δὲ γυναῖκες ἔκλαιον.

Ὦ! πολύ, πολὺ βαρεῖα ἦτο ἐκείνη ἡ ἐλευθερία!

*
* *

Ἦσαν δὲ ὅμοιοι τὴν συμπεριφορὰν πάντες ἀπὸ τοῦ τελευταίου μαγείρου ὅστις ἠρήμου τὰς ἀμπέλους κόπτων ἀμπελόφυλλα διὰ τὸν στρατιωτικὸν ζωμόν των, μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς κώμης, τοῦ ταγματάρχου Μικάηλ Γιουβάνωφ, γίγαντος ξανθοῦ ἐστισμένου ὑπ' εὐλογίας ὅστις ἔσυρεν ἀγερώχως τὸ μακρόν του ξίφος ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων πεζοδρομίων τῆς Μηδείας, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν λησμονῶν, ὅτι ἐβάδιζεν ἐπὶ κατακτηθέντος ἐδάφους.

Ἐν τῇ καταναγκαστικῇ ἐκείνῃ ἀδρανείᾳ, ἣν διε[illegible] μόνον μανιῶδες χαρτοπαίγνιον μετὰ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν μέχρι μεσονυκτίου ἐνίοτε δ' ἄχρι πρωΐας παρατεινόμενον, ὁ Γιουβάνωφ τὴν ἡμέραν διήρχετο πίνων *βότκαν* Ποπὸφ ἣν ἐπίτηδες εἶχε φέρει ἐκ Ῥωσσίας καὶ τεῖον, ἔπειτα δ' ἐξαπλούμενος ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ἀνεγίνωσκε εἰκονογραφημένον τι μυθιστόρημα τοῦ Πιγκὼλ Λεμπρὲν ἢ τοῦ Πὼλ δὲ Κὸκ ὅπερ διὰ τῶν εὐκόλων του ἐρώτων ἐξῆπτε τὰ φλογερά του ὁρμέμφυτα εἶχε δ' ἀπαισίαν ἔκφρασιν ἀσελγείας ἡ ἐρυθρὰ ἐκ τῆς μέθης μορφή του καὶ οἱ μυκτῆρές του ἔπαλλον ἡδονικῶς ὁπότε ἀφίνων χαμαὶ τὸ βιβλίον προσέβλεπε τὸ παρακείμενον παράθυρον τοῦ δωματίου τοῦ κάτω πατώματος. Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς των ἦτο κατάκλειστον τὸ παράθυρον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἤξευρεν ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ ἔλαμπον δύο ὡραῖοι ὀφθαλμοί, καὶ τῷ ἐφαίνετο ὅτι ἤκουεν ὑπὸ τὸ μαγευτικὸν καὶ πλούσιον στῆθος τοὺς ἰσχυροὺς παλμοὺς τῆς παρθενικῆς καρδίας τῆς περικαλλοῦς κόρης τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας Κοτόλη. Ὁ Βούλγαρος διερμηνεύς του εἶχε διηγηθῆ πρὸς αὐτὸν ὅσα κακεντρεχῶς ἤκουσε περὶ τῆς καλλονῆς της παρὰ νέου ἐγχωρίου· ἦτο εὔσωμος μὲ μακρὰν μαύρην κόμην καὶ μαύρους ὀφθαλμούς· ἦτο πλᾶσμα καὶ ἦτο ἠρραβωνισμένη μὲ ἕνα νέον πλοίαρχον Μελιγαλᾶν, τὸν υἱὸν τοῦ φονευθέντος κατὰ τὴν εἴσοδόν των. Ἀλλ' οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ τὴν ἴδῃ ὁ Γιουβάνωφ καὶ ἐφρύαττεν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς των δὲν εἶδον ἀνθηρὸν πρόσωπον γυναικός. Πῶς; αὐτοὶ οἱ νικηταὶ τοῦ Σουλεϋμὰν Πασᾶ καὶ τοῦ Γαζῆ Ὀσμὰν δὲν θὰ κατώρθουν νὰ νικήσωσι τὰς μικρὰς καρδίας τῶν νεαρῶν κορῶν καὶ γυναικῶν τῆς Μηδείας; Καὶ ὅμως δὲν ἠδύναντο· τὰ ξύλινα παράθυρα ἀνθίσταντο ἰσχυρότερον τῶν προχωμάτων τῶν Τούρκων.

Ἡμέραν τινὰ ἐν ᾧ [illegible] μεθυσμένος, προέφθασεν εἰς τὴν φλιὰν τοῦ δωματίου τὴν νεάνιδα μὴ προλαβοῦσαν νὰ εἰσέλθῃ καὶ κλείσῃ τὴν θύραν ἥπλωσε τοὺς ῥωμαλέους του βραχίονας τὴν ἔσφιγξεν εἰς τὴν ἀγκάλην του καὶ τὴν ἐφίλησεν ἠχηρῶς ἐπὶ τῶν χειλέων· αὐτὴ ὡς νὰ τὴν ἔδηξεν ἔχιδνα ἔρρηξε κραυγὴν τρόμου μάτην σφαδάζουσα ἐν τῇ σιδηρᾷ του ἀγκάλῃ· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δι' ἑνὸς ἅλματος ἐπήδησεν ἔξω ὁ μνηστήρ της καὶ δι' ἀπιστεύτου τόλμης καὶ ῥώμης ἀπώθησε βιαίως τὸν ἀξιωματικὸν ἥρπασε τὴν νέαν ἀπὸ τῶν βραχιόνων του ἐσφενδόνισεν αὐτὴν κλονιζομένην καὶ λιποθυμοῦσαν εἰς τὸ δωμάτιον, ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἔστη γενναίως πρὸ αὐτοῦ ἀντιμετωπίζων τὸ ἄγριον βλέμμα του.

— Μπαλβάν! (κτῆνος) ἐφώνησεν ἔξαλλος ἐξ ὀργῆς ὁ ῥῶσος ἀξιωματικὸς ὑψώσας τὴν χεῖρα του ὅπως πλήξῃ τὸν θρασὺν ἐκεῖνον «γρὲκ πιντὸς» ὅστις ἐτόλμησε ν' ἁπλώσῃ χεῖρα ἐπὶ ῥώσου ταγματάρχου στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἀλλ' ἀμέσως ἀγρία ἰδέα ἐκδικήσεως ἐπῆλθεν αὐτῷ: νὰ τιμωρήσῃ ἀτιμωτικῶς τὸν μνηστῆρα ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς μνηστῆς.

— Νικολάϊ Φεδόροβιτς! ἐφώνησε βροντωδῶς.

Ὑπαξιωματικὸς ἐξῆλθεν ἔκ τινος δωματίου καὶ ἔστη ἀλύγιστος πρὸ αὐτοῦ χαιρετῶν στρατιωτικῶς.

— Ἑκατὸ καμτσικιαῖς εἰς αὐτὸ τὸ ζῷον ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα! ἀμέσως!

Ἀντὶ δὲ νὰ καταβῇ ὡς ἡτοιμάζετο ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Διὰ μιᾶς τρεῖς στρατιῶται ἀνήρπασαν τὸν νέον Μελιγαλᾶν καὶ βιαίως ὠθοῦντες κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξήπλωσαν αὐτὸν πρηνῆ ἐπὶ ἑνὸς σκαμνίου καὶ ἤρχισαν τὴν μαστίγωσιν ἀριθμοῦντες ἕκαστον κτύπημα:

— Ἀδίν!

του ἀναγκῶν, λαὸς τοιοῦτος εἶναι ἄξιος πάσης
στοργῆς καὶ παντὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἀ
ἀλλὰ διὰ λόγων μόνον μέχρι τοῦδε, τῷ ἐπεδαψιλ
Οἱ φίλοι τοῦ λαοῦ εἶναι ἄπειροι παρ' ἡμῖν, ἀ
δὲ ἀναφέρονται οἱ κατ' ὄνομα γνωρίζοντες τοὺς
λυαρίθμοις πόλεσι καὶ κώμαις καὶ χωρίοις κατο
ρας μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παίδων καὶ μανδρα
λων αὐτῶν, μέχρι λυρισμοῦ δὲ αἱ αἰσθηματικα
δηλώσεις, αἱ ὡς ἄρωμα ἀγάπης περιβάλλουσαι ὁλ
ρον τὴν χώραν, ἰδίᾳ ὅτε πνέουσιν ἐκλογικοὶ ἄνεμ
Τώρα μὲ τὴν νομοθέτησιν τῆς Κυριακῆς ἀρ
τώρα θὰ φανῶσιν αὐτοὶ οἱ φίλοι ἂν εἶναι πραγμα
καὶ γνήσιοι καὶ εἰλικρινεῖς ἢ ὑποκριταὶ καὶ κίβδ
Τώρα, ὅτε ὁ λαὸς θὰ διαθέτῃ ἀντὶ τόσης θυσίας
ὁλόκληρον ἡμέραν διὰ νὰ γίνῃ χριστιανικώτερος,
θρωπινώτερος, ὑγειέστερος κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν
χήν, τώρα ὅτε δὲν εἶναι κίνδυνος ν' ἀπασχοληθῇ
τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ θὰ ἀνοίγ
στόμα τῆς διψώσης ψυχῆς του ἀναμένων τὸ μάνα
ἠθικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων, τώρα θὰ φανῇ
θὰ εἶναι οἱ φίλοι, οἱ ἀντιπρόσωποι ἀληθῶς τοῦ ο
νοῦ, οἵτινες θὰ τὸν θρέψωσι καὶ ποτίσωσιν. Τώρα,
τυφλὸς εἰς τὰς τόσας προόδους ἠθικὰς καὶ ὑλικάς
ὧν εὐημεροῦσιν ἄλλοι λαοί, θὰ τείνῃ τὴν χεῖρα ζη
τὴν ὁδόν, ἐφ' ἧς ἐκεῖνοι βαδίζουσι, τώρα θὰ ἀντιλη
ἂν ὑπάρχωσι φίλοι πρόθυμοι νὰ χειραγωγήσωσιν αὐ
Τώρα εὐρὺ ἀνοίγεται στάδιον εἰς ἅμιλλαν χάριν
μεγάλων ψυχικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εὐλο
μένη δ' ἔστω ἡ Κυριακὴ ἀργία, ἐξ ἧς οὐ μόνον τῶν κατω
ρων τάξεων ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἐξύψωσις δύναται
προκύψῃ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνωτέρων, διὰ τῆς ἐπιδόσεως
τοιούτους ἀγῶνας ὑψηλούς, εὐγενεῖς καὶ ὡραίους.

οἵτινες πεινῶντες ἐλευθερίαν ἠδιαφόρουν ἐκ ποίων χειρῶν τὴν ἐλάμβανον. Ἄλλως τε ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς, ἐκεῖ κάτω, δὲν ἐτόλμα ἢ δὲν ἠδύνατο νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτῶν εἰς ποῖον ἄλλον ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὰς ἐλπίδας των εἰμὴ εἰς τὴν χριστιανικὴν Ρωσίαν, τὴν διὰ τοῦ σταυροῦ, ὃν προσεκύνουν, συντρίψασαν τὴν ἡμισέληνον, ἣν ἐμίσουν; Αἱ δὲ μητέρες ἀπὸ τῶν παραθύρων κλίνουσαι ἐδείκνυον εἰς τὰ τέκνα των τοὺς ἐλευθερωτάς, οἵτινες ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν των ἵππων ὑψωμένην κρατοῦντες τὴν μακρὰν λόγχην εἰσήρχοντο ᾄδοντες ἐνθουσιῶδες ἐμβατήριον.

Ἓν μόνον δυσάρεστον ἐτάραξεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν εὐδαίμονα Μήδειαν· δίκανον ὅπλον, τουρκικὸν λάφυρον, ὅπερ περιέφερε πρὸς πώλησιν εἷς τῶν Κοζάκων ἐκπυρσοκροτῆσαν ἐν τῇ ὁδῷ ἐφόνευσε γηραιὸν πλοίαρχον. Ἀλλ' ἦσαν τόσον πλήρεις χαρᾶς οἱ ὀφθαλμοί των, ὥστε οὐδὲν τὸ πένθιμον ἠδύνατο νὰ ἐνοπτρισθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οἱ δὲ δεισιδαίμονες ἄλλοτε Μηδειᾶται δὲν ἐθεώρησαν ἀπαίσιον οἰώνισμα τὴν μετὰ τῶν Ρώσσων εἴσοδον τοῦ θανάτου εἰς τὴν κώμην των.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπαύριον ὁ ἐνθουσιασμός των κατεψύγη· οἱ ἐλευθερωταὶ εἶχον καταλάβει πάσας τὰς οἰκίας· ἐν ταῖς ὑψηλοτέραις ἐγκατέστησαν οἱ ἀξιωματικοί· τὰς δ' ἐχούσας αὐλὴν μεγάλην μετεποίησαν εἰς σταύλους. Ἡ Μήδεια μετέβαλεν ὁλοσχερῶς ὄψιν· ἀπὸ τῶν παραθύρων ἀπὸ τῶν θυρῶν ὅπου τέως ἐφαίνετο οἱ εἰρηνικοὶ Μηδειᾶται μὲ τὸ φέσιον καὶ τὸ πλατὺ καὶ πολύπτυχον [illegible] των ἢ αἱ γυναῖκες των μὲ τὸ φακιόλι των, τὴν ἐκ [illegible]ματιστοῦ *μπασμᾶ* ἐσθῆτα των καὶ τὸ σισ[illegible] των, προέβαλλον ἄγριαι μορφαὶ Κοζάκων [illegible] κασκέτον, καὶ κυανᾶς περισκελίδας μὲ πλατείας [illegible] λωρίδας ἑκατέρωθεν, καὶ ὑψηλὰ ὑποδήματα. Διὰ τὴν οἰκογένειαν ὁ ἑκάστης τῶν οἰκιῶν ἀφέθη ἓν μόνον δωμάτιον, ἐν ᾧ συνεσωρεύθησαν γέροντες μετὰ νηπίων, ὑγιεῖς μετ' ἀσθενῶν· ἀλλ' οἱ ἡμίθεοι τῆς Πλέβνας καὶ τοῦ Γκιοὺκ-τεπὲ εἶχον καὶ ἕξεις τινάς, ἀναρμόστους εἰς νικητάς. Οἱ ἥρωες ἔκλεπτον, ἔκλεπτον αἰσχρῶς, ὅ,τι ὑπέπιπτεν εἰς τοὺς ἁρπακτικοὺς δακτύλους των: ἀδάμαντας ἢ λάχανα ἐν ἅλμῃ, μεταξωτὰ ἢ τηγάνια· οἱ δὲ Μηδειᾶται, ὡς πάντες οἱ χωρικοί, οἱ θεωροῦντες τὰ πράγματά των ἀναπόσπαστον μέρος ἑαυτῶν, οἱ κλαίοντες τὴν ἀγελάδα των πλειότερον τοῦ τέκνου των καὶ νομίζοντες ἐκρίζωσιν ὀδόντος των τὴν ἐξαγωγὴν ἥλου ἐκ τῆς οἰκίας των, περιεσύναξαν ὅσα ἠδυνήθησαν ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐκείνου, κιβώτια τῆς προικὸς τῶν θυγατέρων των, στρώματα, ἐφαπλώματα, χαλκᾶ σκεύη, σκάφας τῆς πλύσεως καὶ τὰ συνεπεσώρευσαν, καὶ ἐκάθηντο ἐπ' αὐτῶν στερούμενοι χώρου νὰ τανυσθῶσιν.

Ὑπεράνω δὲ τῶν κεφαλῶν των ἤκουον τρίζοντα τὰ ὑποδήματα τῶν ἀξιωματικῶν· καὶ ὅτε λαθραίως ἀνήρχοντο ἀπόντων αὐτῶν, καὶ ἔβλεπον κατερρυπωμένους ὑπὸ πηλοῦ καὶ τεΐου καὶ οἴνων τοὺς ὡραίους τάπητας, καὶ τὰ δαμασκηνουργῆ ἀνάκλιντρα τῆς αἰθούσης των κατελαμβάνοντο ὑπὸ ἀπελπισίας, αἱ δὲ γυναῖκες ἔκλαιον.

Ὦ! πολύ, πολὺ βαρεῖα ἦτο ἐκείνη ἡ ἐλευθερία!

*
* *

Ἦσαν δὲ ὅμοιοι τὴν συμπεριφορὰν πάντες ἀπὸ τοῦ τελευταίου μαγείρου ὅστις ἠρήμου τὰς ἀμπέλους κόπτων ἀμπελόφυλλα διὰ τὸν στρατιωτικὸν ζωμόν των, μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς κώμης, τοῦ ταγματάρχου Μιχαὴλ Γιουβάνωφ, γίγαντος ξανθοῦ ἐστισμένου ὑπ' εὐλογίας ὅστις ἔσυρεν ἀγερώχως τὸ μακρόν του ξίφος ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων πεζοδρομίων τῆς Μηδείας, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν λησμονῶν, ὅτι ἐβάδιζεν ἐπὶ κατακτηθέντος ἐδάφους.

Ἐν τῇ καταναγκαστικῇ ἐκείνῃ ἀδρανείᾳ, ἣν διε[illegible] μόνον μανιῶδες χαρτοπαίγνιον μετὰ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν μέχρι μεσονυκτίου ἐνίοτε δ' ἄχρι πρωΐας παρατεινόμενον, ὁ Γιουβάνωφ τὴν ἡμέραν διήρχετο πίνων *βότκαν* Ποπὸφ ἣν ἐπίτηδες εἶχε φέρει ἐκ Ρωσσίας καὶ τέϊον, ἔπειτα δ' ἐξαπλούμενος ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ἀνεγίνωσκε εἰκονογραφημένον τι μυθιστόρημα τοῦ Πιγκὼλ Λεμπρὲν ἢ τοῦ Πὼλ δὲ Κὸκ ὅπερ διὰ τῶν εὐκόλων του ἐρώτων ἐξῆπτε τὰ φλογερά του ὁρμέμφυτα εἶχε δ' ἀπαισίαν ἔκφρασιν ἀσελγείας ἡ ἐρυθρὰ ἐκ τῆς μέθης μορφή του καὶ οἱ μυκτῆρές του ἔπαλλον ἡδονικῶς ὁπότε ἀφίνων χαμαὶ τὸ βιβλίον προσέβλεπε τὸ παρακείμενον παράθυρον τοῦ δωματίου τοῦ κάτω πατώματος. Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς των ἦτο κατάκλειστον τὸ παράθυρον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἤξευρεν ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ ἔλαμπον δύο ὡραῖοι ὀφθαλμοί, καὶ τῷ ἐφαίνετο ὅτι ἤκουεν ὑπὸ τὸ μαγευτικὸν καὶ πλούσιον στῆθος τοὺς ἰσχυροὺς παλμοὺς τῆς παρθενικῆς καρδίας τῆς περικαλλοῦς κόρης τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας Κοτόλη. Ὁ Βούλγαρος διερμηνεύς του εἶχε διηγηθῇ πρὸς αὐτὸν ὅσα κακεντρεχῶς ἤκουσε περὶ τῆς καλλονῆς της παρὰ νέου ἐγχωρίου· ἦτο εὔσωμος μὲ μακρὰν μαύρην κόμην καὶ μαύρους ὀφθαλμούς· ἦτο πλάσμα καὶ ἦτο ἠρραβωνισμένη μὲ ἕνα νέον πλοίαρχον Μελιγαλᾶν, τὸν υἱὸν τοῦ φονευθέντος κατὰ τὴν εἴσοδόν των. Ἀλλ' οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ τὴν ἴδῃ ὁ Γιουβάνωφ καὶ ἐφρύαττεν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς των δὲν εἶδον ἀνθηρὸν πρόσωπον γυναικός. Πῶς ; αὐτοὶ οἱ νικηταὶ τοῦ Σουλεϋμὰν Πασᾶ καὶ τοῦ Γαζῆ Ὀσμὰν δὲν θὰ κατώρθουν νὰ νικήσωσι τὰς μικρὰς καρδίας τῶν νεαρῶν κορῶν καὶ γυναικῶν τῆς Μηδείας ; Καὶ ὅμως δὲν ἠδύναντο· τὰ ξύλινα παράθυρα ἀνθίσταντο ἰσχυρότερον τῶν προχωμάτων τῶν Τούρκων.

Ἡμέραν τινὰ ἐν ᾧ κατέβαινε μεθυσμένος, προέφθασεν εἰς τὴν φλιὰν τοῦ δωματίου τὴν νεάνιδα μὴ προλαβοῦσαν νὰ εἰσέλθῃ καὶ κλείσῃ τὴν θύραν ἥπλωσε τοὺς ῥωμαλέους του βραχίονας τὴν ἔσφιγξεν εἰς τὴν ἀγκάλην του καὶ τὴν ἐφίλησεν ἠχηρῶς ἐπὶ τῶν χειλέων· αὐτὴ ὡς νὰ τὴν ἔδηξεν ἔχιδνα ἔρρηξε κραυγὴν τρόμου μάτην σφαδάζουσα ἐν τῇ σιδηρᾷ του ἀγκάλῃ· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δι' ἑνὸς ἅλματος ἐπήδησεν ἔξω ὁ μνηστήρ της καὶ δι' ἀπιστεύτου τόλμης καὶ ῥώμης ἀπώθησε βιαίως τὸν ἀξιωματικὸν ἥρπασε τὴν νέαν ἀπὸ τῶν βραχιόνων του ἐσφενδόνισεν αὐτὴν κλονιζομένην καὶ λιποθυμοῦσαν εἰς τὸ δωμάτιον, ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἔστη γενναίως πρὸ αὐτοῦ ἀντιμετωπίζων τὸ ἄγριον βλέμμα του.

— Μπαλβάν ! (κτῆνος) ἐφώνησεν ἔξαλλος ἐξ ὀργῆς ὁ ρῶσος ἀξιωματικὸς ὑψώσας τὴν χεῖρα του ὅπως πλήξῃ τὸν θρασὺν ἐκεῖνον αγρὲκ πιντὸςͅ ὅστις ἐτόλμησε ν' ἁπλώσῃ χεῖρα ἐπὶ ῥώσου ταγματάρχου στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἀλλ' ἀμέσως ἀγρία ἰδέα ἐκδικήσεως ἐπῆλθεν αὐτῷ : νὰ τιμωρήσῃ ἀτιμωτικῶς τὸν μνηστῆρα ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς μνηστῆς.

— Νικολάϊ Φεδόροβιτς ! ἐφώνησε βροντωδῶς.

Ὑπαξιωματικὸς ἐξῆλθεν ἔκ τινος δωματίου καὶ ἔστη ἀλύγιστος πρὸ αὐτοῦ χαιρετῶν στρατιωτικῶς.

— Ἑκατὸ καμτσικιαῖς εἰς αὐτὸ τὸ ζῷον ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα ! ἀμέσως !

Ἀντὶ δὲ νὰ καταβῇ ὡς ἡτοιμάζετο ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Διὰ μιᾶς τρεῖς στρατιῶται ἀνήρπασαν τὸν νέον Μελιγαλᾶν καὶ βιαίως ὠθοῦντες κατεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξήπλωσαν αὐτὸν πρηνῆ ἐπὶ ἑνὸς σκαμνίου καὶ ἤρχισαν τὴν μαστίγωσιν ἀριθμοῦντες ἕκαστον κτύπημα :

— Ἀδίν !

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

— [illegible]ρι !

— [illegible]ιέτ !

— Σέστ !

Ὁ Ἰβάνωφ ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐθεώρει ἀγρίως μειδιῶν· στρατιῶται εἶχον συρρεύσει· κάτοικοί τινες ἵσταντο παράμερα κατεπτοημένοι.

Τὸ κνοῦτον κατήρχετο μετὰ συριγμοῦ μελανὰ στίγματα ἀποτυποῦν ἐπὶ τῆς σαρκός· κατ' ἀρχὰς ὁ νέος ὑφίστατο δριμύτατον ἀνεκδιήγητον ἄλγος ἀλλὰ δι' ἡρωϊκῆς καρτερίας ἐκράτει ἑαυτοῦ· οὔτε στεναγμὸν ἐξέβαλε· ἔπειτα ὅταν ἤρχισε νὰ ἀναθρώσκῃ τὸ αἷμα κάρωσίς τις κατέλαβεν αὐτὸν καὶ εὐάρεστος αἱμωδίασις· ἀλλ' ἡ μνηστή του συνελθοῦσα ἐκ τῆς λιποθυμίας ἐπλησίασε εἰς τὸ ἡμιάνοικτον παράθυρον. καὶ ἰδοῦσα τὴν καταβιβαζομένην μάστιγα καὶ τὸ ἀνατινασσόμενον αἷμα κατέπεσεν ἀναίσθητος σπαρακτικὴν ἐκβαλοῦσα κραυγήν· τὴν κραυγὴν ἐκείνην τὴν μαρτυροῦσαν, ὅτι τὴν ἀτίμωσιν ὑφίστατο ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς μνηστῆς του ἤκουσεν ὁ Μελιγαλᾶς· καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπώλεσε τὸ θάρρος του καὶ ἐλιποθύμησε· ἀλλ' ἡ μάστιξ κατήρχετο ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου σώματος καὶ ὅτε ἐφώνησεν ὁ εἷς τῶν στρατιωτῶν «Στό ! (ἑκατὸ) τότε μόνον ἐπετράπη εἰς τοὺς συγγενεῖς του νὰ παραλάβωσι τὸ αἱμάσσον σῶμα τοῦ μαστιγωθέντος.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

«Ἐτάχθην, φρουρὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν συμπολιτῶν μου, καὶ θὰ ὑπερασπίσω αὐτὰ ἄχρις ἐσχάτης πνοῆς καὶ ἀπέναντι οἱουδήποτε κινδύνου. Ἄλλο τι δὲν δύναμαι νὰ πράξω κατὰ τῶν ἀποτροπαίων τῆς πατρίδος ἡμῶν δημίων καὶ τῶν καταπτύστων ὀργάνων των, ἢ νὰ διαμαρτυρηθῶ· ἀλλ' ἡ διαμαρτυρία δέον νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τελούμενα ὄργια. Οὐδέποτε ὁ ἀληθὴς στρατιώτης ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν του, διότι ἀπειλεῖται ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν. Δὲν τυφλώττω ἀπέναντι τοῦ κινδύνου, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ πράξω χαμέρπειαν. Παύσατε λοιπὸν παρακινοῦντές με νὰ πράξω ὅ,τι σεῖς αὐτοί, ἂν ἦσθε εἰς τὴν θέσιν μου, δὲν θὰ ἐπράττετε. Εἶμαι δὲ βέβαιος περὶ τούτου. Ἂν εἶχον τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, δὲν θὰ σᾶς εἶχον φίλους. Αἱ εὐγενεῖς ἰδέαι, ὅπως ῥιζοβολήσωσιν ἔν τινι χώρᾳ καὶ καρποφορήσωσιν, ἀπαιτοῦσι θύματα. Ἄνευ θυσιῶν οὐδὲν ἀγαθὸν κατορθοῦται. Ἂν πέπρωται νὰ εἶμαι ἐγὼ τὸ θῦμα, προσφέρομαι ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ».

Ἰωσὴφ Μομφερᾶτος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Ἀνώνυμος ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ ἐκ Ν. Φωκαίας ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» φρ. 7.50.

Ἡ κ. Α. Βαλεντῆ (Πὸρτ Σαΐτ) φρ. 5.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Νοβορωσὶσκ κ. Μ. Γ. Κωνσταντινίδου, οἱ κ. κ. Μ. Ι. Κωνσταντινίδης ρούβλ. 2, Μ. Κ. Φίλιος ρ. 1, Χαρ. Φλῶρος 2, Κ. Μιτσοτάκης 2, Ν. Παραδεισόπουλος 1, Α. Βολονάκης 1, Γ. Α. Χαλκίδης 1, Ν. Τομαρόπουλος 1, Ι. Κουμπαράκος 1, Σ. Π. Βαλλιάνος 1, Δ. Μ. Γιαννούσης 1, Ν. Π. Ἰγνατιάδης 1 Κ. Ἀλεξάνδρου 0.50, Ν. Ἀσπρίδης 1, Ε. Λυσικάτος 1, Ι. Γουλλῆνος 1, Δ. Βαλλιάνος 1, Κλ. Μακρομίχαλος 1, Γρ. Κατσίρης 2, Πετρόπουλος 2, Χρονόπουλος 2, Α. Τσιμικάλης 1, Βόχαλης 2, Δ. Σπανόπουλος 1. ἤτοι ἐν ὅλῳ ρούβλια 30.50.

Ὁ Κύρ. Γ. Χ. Π. (Ἀθηνῶν δρ. 2,30.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀ γ λ. Γ. Π ὸ ρ τ Σ ά ϊ τ. Εὐχαριστοῦμεν. Αἰτηθέντα εἶχον ἀποσταλῆ. Ἐὰν δὲν ἐλήφθησαν εἰδοποιήσατε.—Ο ἰ κ. Ἐ μ μ. Π. Κ α λ λ ι θ έ α ν. Ἀπεστάλησαν ἀπὸ 7βρίου.—Ἠ. Μ. Κ α σ τ ο ρ ί α ν. Ἀπεστάλησαν μόνον εἰς Νεστράμιον. Εἰς τὰ ἄλλα μέρη στέλλομεν.—Γ. Ε. Π. Κ ε ρ μ α σ τ ή ν. Ποίας ἐπιστολάς;—Β. Γ. Τ ρ ί [illegible], Κ. Ε. Β α ρ τ ά ν τ ο ν, Κ. Δ. Χ α ρ ά κ η. Ἤρξαντο πρὸ μηνὸς ἀποστολαί. Εἰδοποιήσατε παρακαλοῦμεν λῆψιν. —Ο. Α. Ἀ [illegible] ν ο ύ π ο λ ι ν, Α. Π α ρ ι σ ί ο υ ς. Ἤρξατο ἀποστολή.

Πλήρεις σειραὶ τῶν «Πατρίων» ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἤτοι ἔτη Α'—Ζ' ἀποστέλλονται παντὶ τῷ ἐμβάζοντι δρ. 30. Πλήρης δὲ σειρὰ ἑνὸς ἔτους (ἐκ τῶν ὑπαρχόντων) δρ. 5. Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀναγράφονται ὡς δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως.

Πρὸς τοὺς ἔχοντας ἐλλιπῆ ἔτη καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ συμπληρώσωσιν αὐτὰ ἀποστέλλονται δωρεὰν τὰ ζητούμενα φύλλα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα, ἐπὶ τῇ προαποστολῇ τῶν ταχυδρ. τελῶν.

Χάριν τῶν νέων ἀναγνωστῶν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἰδέαν τινὰ τῆς προγενεστέρας τῶν «Πατρίων» ἐργασίας, διατίθενται σειραὶ ἐξ ἑκατὸν διαφόρων φύλλων, ἀποστελλόμεναι δωρεὰν παντὶ αἰτοῦντι καὶ ἐμβάζοντι δρ. μίαν διὰ τὰ ταχυδρομικά.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. **Ἰωάν. Μ. Δαμβέργη**

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης

Ὁδὸς Ζήνωνος 23 Εἰς Ἀθήνας

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου 51

Ἔναντι Ἐθν. Βιβλιοθήκης.

Ἰαματικῶν Πηγῶν τῆς Ἑλλάδος λουτρὰ κατ' οἶκον.

Ἐν τῷ Φαρμακείῳ Δαμβέργη εὑρίσκονται εἰς φιάλας ἕτοιμα διαλύματα ἁλάτων, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ συστατικὰ τῶν ἰαματικῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ, τοῦ Λουτρακίου, τῆς Κύθνου, τῶν Μεθάνων, τῆς Κυλλήνης καὶ Ὑπάτης. Τὰ διαλύματα ταῦτα εἶναι κατάλληλα πρὸς παρασκευὴν λουτρῶν κατ' οἶκον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἢ διὰ τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ μεταβῶσιν ἐν ὥρᾳ θέρους εἰς τὰς πηγάς. Προσέτι εὑρίσκονται ἐν τῷ Φαρμακείῳ τούτῳ τὰ εἰδικὰ κατὰ τῶν ρευματισμῶν καὶ τῆς ἀρθρίτιδος λουτρὰ τῆς ρευματαρθρίνης, τὰ λίαν ἐνισχυτικὰ διὰ τὰ νεῦρα καὶ τὴν καρδίαν λουτρὰ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, ὡς καὶ τὰ λίαν ἐνδυναμωτικὰ λουτρὰ ἐξ ἐκχυλίσματος πεύκης, ἐλάτης καὶ ἀρωματικῶν φυτῶν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ.μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, μεσημβρίαν. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασοῦντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (Κατ' εὐθεῖαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

Συνιστᾶται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς ὡρολογοποιεῖον Ν. Λασιθιωτάκη πρὸς εὐσυνείδητον διόρθωσιν ὡρολογίων.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδέτης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

Ἰδιόκτητον Ἐργοστάσιον

77. ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 77

Λιθογραφεῖον Ἐργίνου ἐν τῇ ὁδῷ Κοραῆ, καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους ἐπικεφαλίδες καὶ ἐπισκεπτήρια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ